

Kayalıklardaki Tesadüf

— cahitaluc · 11 Aralık 2014

KAYALIKLARDAKİ TESADÜF

Kayalıkların kenarında yürüyen genç kadın çok dalgındı. Gözlerinde dökülen yaşlar yanağında sinesine süzülüyordu.

Esen fırtınadan saçları dağılmış, rüzgâr estikçe gözün önünde eserek yüzünü kaplıyordu. Uzaktan bakınca dertli olduğu her halinden belli idi.

Bir gölge gibi kendini takip eden geçmişinden kaçarcasına kayalıkların ucuna geldi. Uçuruma geldiğinin farkında değildi âdeta.

Bir demet gülmenin mutlu olmanın eseri yüzünde ve yüreğinde yok tu.

Tam adımın uçurumdan atacağı an kolundan yapışan bir el onu yakaladı. O an birden ürperti içinde ayıktı, etrafına bakındı, şaşkıncı. Buraya nasıl ne zaman geldiğini hatırlamıyordu. Karşısındaki delikanlı heyecan ve endişe dolu ses tonu ile.

—Hanım efendi ne yaptığının farkında mısınız? İntihar etmek istiyorsanız hem çok gençsiniz, hem de intihar etmek problemlerinizi çözmez ki.

Şaşkıncı konuşamıyordu.

—Tesadüfen bugün kulübenin tamirâtı için uğramıştım, sizi öylesine dikkatsiz şaşkın yürüdüğünüzü görünce koşarak yetiştim, yoksa az kalsın. Neyse çok şükür bir şey olmadı belli ki ne kadar sevdiyseniz çaresizliğin ıstırabına yakalanmışsınız, hayat bu bazen yakamıza yapıştı mı bırakmıyor. Neden konuşmuyorsunuz? Bana yaslanın kulübeye kadar gidelim biraz uzanın kendinize gelince konuşuruz.

Genç kadın delikanlının omzuna yaslanarak kulübeye doğru yürümeye başladılar.

Kulübenin kapısından içeriye girdiler. Delikanlı genç kadını tahtadan yapılmış sedirin üzerine oturttu. Bir bardak su getirerek içmesini sağladı. Genç kadın iki yudum suyu içti tahta sedirin üstüne uzandı.

Karanlık mazinin derinliğinde yavaş yavaş uyanıyordu genç kadın. Alnında terler, gözlerinde yaşlar boşanmaya başladı. Delikanlı hemen koşarak uzanarak yatan genç kadını kaldırdı.

—Ağlamasanız diyeceğim ama ağlamak en güzeli ama fazla ağlamayın, alın gözyaşlarınızı silin.

Delikanlının elinde uzattığı mendili genç kadın alarak akan gözyaşlarını sildi. Delikanlı

—İsmim Remzi, onu çok sevdiğiniz belli ama onun gittiği yere böyle gidemezsiniz ki. Haydi, bana neler olduğunu anlatın hem böylelikle rahatlamış olursunuz.

—Özür dilerim, inanın o an oraya nasıl hangi duygular içinde geldiğimi hatırlamıyorum. Tek hatırladığım onunla buralara gelmekten çok hoşlandığımızdı, o eski günleri yâd etmek ve rahatlamak için arabamla buraya geldim. Gerisini hatırlamıyorum. Siz ümitsiz aşkımın bende yarattığı derin acıların izini yaşadığım anda yetiştiniz, gelmeseydiniz belki de o uçurumun dibinde cansız yatacaktım. Size müteşekkirim. Bu arada ismim fulya, tanıştığımıza memnun oldum.

Çok şanlısınız her ay buraya gelerek bu kulübede bende sizin gibi o eski mesut mutlu günlerimizi hayal ederek o günleri yaşamaya çalışıyordum. Arabadan inerken gözüme takıldınız. Oysa buralarda yalnız bir genç kadının dolaşması pek hayra âlâmet değil diyerekten peşinizden geldim, lâkin siz bir serseri ayyaş

gibi kayalıklara doğru yürürken arkanızdan koşarak sizi son anda yakaladım.

Remzi

–Bende memnun oldum, böylesine tanışmak istemezdim, ama nasip kısmet böyle imiş. Şimdi sıyrılın sizi saran umutsuzluk ve hasret örtülerinden. Yeniden bir güneş doğdu artık bundan sonra sizin için. Az önce ölüme giden siz ve şimdi capcanlı hayatı yaşayan siz.

Fulya

–Çok haklısınız, saatlerce yüreğimi parçalayan hoyrat ayrılığın acılarından kurtulmak öyle birden bire olmuyor, ama bundan kurtulmaya çalışacağıma inana bilirsiniz, çünkü sizin dediğiniz gibi az önce ölüme giden ben ve şimdi capcanlı hayatı şimdi yaşayan ben. Biliyorum yapmaya çalıştığım hoş bir davranış değildi ama.

–Neyse boş verin, şimdi acıkmışsınızdır ben mutfağa geçeyim, güzel bir öğlen yemeği yiyelim, daha sonra konuşuruz.

Öğlen yemeğini yedikten sonra kahvelerini içerken fulya

–Siz neden buraya geliyorsunuz? Sizde mi eşinizi kaybettiniz benim gibi?

–Evet, geçen yıl eşimi kaybettim bir trafik kazasında, her hafta sonu şehrin gürültüsünden kaçarak burada hafta sonu dinlenirdik baş başa. Şimdi ayda bir defa gelerek onun buraya sinmiş kokusunu teneffüs ederek o onların güzelliğini yaşamaya çalışıyorum.

Ey mazi senin izlerin olmazsa

Geçmişin izlerini nasıl buluruz

Yüreği kanayan bizler nereden teselli buluruz

Bu can onun hasretine nasıl dayansın

Fulya

–Siz şairsinizde aynı zaman da, ne güzel!

–Yok, öyle arada sırada yazar söylerim, bir an o gergin yaşamın stresinden gürültüsünde uzaklaşarak yüreğimin sesini dinler arada sırada kâğıda dökerim.

Ey gözlerinde ıstırap ile bana bakan hayat

Maksadın beni ölümün uçurumlarına çekmek ise

Önce önümde sen atla o uçuruma

Önce sen yan sonra ben yanayım

Fulya

–Çok güzel böyle anında söyleyebilmekte güzel, işte şimdi yaşadığım o ıstırap dolu anın dehşet gözlerinde kurtuldum, siz çok sağ olun iyi ki karşıma çıktınız.

Remzi

–Şiiri seviyorsunuz galiba

–Çok seviyorum yazma konusunda cahilim ama çok iyi bir okuyucuyum.

–Buda çok güzel, okuyucu olmazsa bu yazılanları kim okuyacak.

Ey dertlerin içinde yok olan kadın

Yalnız seni görür senin gibi yanan

Gözlerini yuman dertler içinde yanan seni

Nereden görsün seni dertlerini

–İşte bu daha da güzeldi!

–Teşekkürler ederim, hayat kadın ve nehir dertler birbirine benzer bazen.

–Nasıl?

–Hayat nehir ve kadın; mutlu gülüşleri ile bazen de hırçın bakışları ile önüne aldığını veya koluna yapıştığını sürüklediğini alıp götürüyor zamanın içinde. Yanlış anlamayın, yani bazen mutlu anlarımız bazen de hüznün dolu anlarımız oluyor, siz kadınlar bu anlarımızı süsleyenlersiniz, gülüşlerinizle.

–Bu bir iltifat mı?

–Elbette tüm kadınlarımıza, farkında iseniz aşk köprüsünde geçmek için erkeklerin siz ihtiyacı var, tabi siz kadınlarında aşk köprüsünde düşmeden mutlu olarak gezmesi içinde biz erkeklere ihtiyacınız var.

–Vaw çok harikasınız, sizden bayağı hoşlandım sözlerinizle gönlümü okşadığınızı söylesem umarım beni yanlış anlamazsınız.

–Rica ederim ne demek, yanlış anlamam. Keşke her veda eden aramızda ayrılan gönül kapımızı kapatarak gitse, ama olmuyor gönül kapısı açık olunca insan biraz önce sizin yaşadığınız acıları hüsrancıları yaşıyor. Gönlümüzün her an bir anında aklımıza gelir yüreğimizi acısı ile yakar bu nedenle sizi çok iyi anlıyorum.

–Çok güzel söylediniz.

–Son defa sevgilinin dokunuşudur ayrılık, ama her an o dokunuşu hisseder ve onunla yaşamak zorunda kalırız. Yaşanılan o koskocaman yıllar sanki bir anlığına yaşanmış ve yok olmuştur. Giden hasreti geride bırakarak gider istemeden gider. Bende gönlüme sığdıramadığım bu acıları mısralarıma sığdırıyorum ve bir anlığına gönlümdeki hüznüleri dağıtıyorum. Fırtınalara takılan gönlümü o fırtınanın içinde kurtarmak içinde saatlerce yazıyorum.

Rüyamda bir kadın düştü yatağıma

Uyanır iken rüyanın güzelliğinde

Gözlerimden düşen kadını

Taktım koluma

Yürüdük sokaklarda

Hep gülümsüyordu

Hiç konuşmuyordu

Yağarken yağmur sağanak sağanak

Yağmur gibi kokuyordu

Farklı idi bu kadın

Farklı olmaktan da farklı idi

Ne kocasını bekleyen

Nede kocasına suratını asan
Nede kocasını dırdırı ile yiyen kadınlardan değildi
Hayranlıkla seyrederken
Ayağım takıldı yoldaki taşa
Birden uyandım
Rüyanın içine düşen benmişim
Tekrar uyumak hiç gözlerimi açmamak istedim
Saatlerce aylarca uyudum
Her uyuduğumda aynı rüyayı gördüm
Hep gülümsedim
Oda bana gülümsedi

–Terapi gibi geldi sözleriniz.

–Beni şımartıyorsunuz gönül güzelliğiniz ile. Sizde bazen çizik atın geçmişe mazinin izlerine. Şiirin uçsuz bucaksız bozkırında benim gibi gezinin inanın size çok iyi gelecektir.

Ey sevgili seninle sonsuz kadar

Yemyeşil ormanların nehirlerin yanında

Geçirmek isterdim

Yüzündeki mutluluğu hissederek

Saçlarının kokusunu esen rüzgârda koklayarak

Soluğunu seni anan dudaklarımda hissetmek isterdim

–Bana anlatmak istersen anlata bilirsin böylece rahatlarsın, nasıl tanıştınız?

Fulyanın gözleri yine ufuklara daldı.

–Onunla terminalde tanışmıştık. Ben İstanbul da üniversitede okur iken sömestri tatili için memlekete giderken onu terminalde tanıdım. Elimde biletim ve karşımda o duruyordu. İlk önce bakiştık, valizim elimde dakikalarca bakiştık. O da hemşerim çıktı gidiyormuş benim gibi öğrenci imiş, otobüste saatlerce sohbet ettik. Şimdi gözlerim her yerde onu arıyor, onun anî aramızda vefat edişi ile yalnız yapa yalnız kaldım. Yakında evlenecek mutlu mesut bir yuva kuracaktık.

–Üzüldüm!

–Şimdi o ise... Şimdi kalbimde yalnız yaşıyor. Onsuz üşüyorum her an. Sanki bir anda bir köşede çıkıp gelecek ve bana şaka yaptım aşkı diyecek diye bekliyorum. Biliyorum çok uzaklarda ama aradan iki yıl geçmesine rağmen hala yokluğuna alışamadım.

–Bilirim bu anları bende yaşadım. Uzaklardalar, ama sanki hiç gitmemişler gibi yanımızdalar acıları ile... Umutlarımızı tüketen sahillerde yürümenin ıstırabını bilirim, dudaklarımızda isimlerini haykırmak isterken sesimizin kısılması kelimelerin boğazımıza düğümlemesini çok iyi bilirim. Bir müziğin ezgileri gibi konuşmaları kulaklarında hiç gitmez. Kalabalıklar arasında yalnızlığı yaşarsın, o kalabalıkta ki insanlar

bir anda sanki kaybolur giderler. Uzakta hep hoşça kal aşkım seslerini işitirsin, hangi yöne dönsen bu sesler kesilmez. Hayatın gerçekleri gibi, bekleyenin olmayan yarınlar gibi dehşet bir hasrettir bu.

Esince seher yeli kokun gelir
Dilime ismin gelir söyleyemem
Değişmem seni dünyanın gülüne
Gittin sen uzaklara ben şimdi gelemem

Yüreğimde hala gittiğinde bıraktığın sızı
Bu imiş benim alnımın yazısı
Sensin giderken kalbimi çalan hırsızı
Gittin sen uzaklara ben şimdi gelemem

Fulya

-Çok güzel konuştunuz, lakin bu ayrılığın çaresine çare nedir ki? Ne zaman onu ansam yüreğimde ayrılığın gözyaşının türküleri halay çeker, her ne kadar dinlemek istemesem de mecburen dinliyorum. Terk edip gideli aylar oldu yüreğim hala gidişiyle kırık bıraktığı gibi kırık ama tabi bugün sizin bu güzel terapi konuşmalarınız ve güzel şiirleriniz ile düzeldi, ama ya yarın siz olmadığınız anlarda ne yapacağım bilemiyorum.

-artık bundan sonra isterseniz her zaman yanınızda olurum ve bundan da zevk duyacağımdan emin olabilirsiniz.

-Çok teşekkür ederim, tabi ki yanımda olmanızı çok ama çok isterim, ama korkuyorum sizi de karanlık anlarıma ortak ederek hüznlendirmek ten korkuyorum.

-Zaten anlarım bunlar ile dolu anımı sizinle paylaşmak bana da çok iyi gelecek. Karşılıklı gönüllerimiz pasını sileriz. Hala kulağımda onun sesi var iken bu sesi sizin güzel gönül güzelliğinizle silebilirim, yanlış anlamayın silmek derken acılardan iz bırakan sesini demek istedim.

-Anlıyorum, o zaman mazide takılı kalan kalplerimiz atalım, yeni birer kalp takalım duygularımız hislerimize ne dersiniz_

-Çok güzel olur derim! Atalım uzaklara, çekip gitsin yaşadığım dünyadan gezindiğimiz sokaklardan.

Teselli vermeyen acı veren bu kalbi bırakalım arkamızda yeni düşlerle süsleyelim çok güzel olur.

Yarınlar Hüzünlü Gözyaşı Bırakan

Sitem dolu sözlerin yaktı gönlümü
Seven gönlün öldürür ömrünü
Ayrılığa bu merak nedir
Mutluluk var iken
İsyan pençeleri ile aşkı öldüren
Ayrılığın uçuruma koşman neden

Mutluluğu yaşamak var iken
Mutluluğu gönlümüzle süsleyerek
Mutluluęa anlam katmak var iken
Ayrıılığa bu merak nedir
Unutulur mu mutlu günler
Beraber güldüğümüz
Hayaller kurduğumuz
Hayalleri düşlerimizle süslediğimiz
Yarınlara tertemiz bırakmaya çalıştığımız
Kaybolarak yok olmak ne demek
Yarınlara bu mudur mirasımız
Ölümlü iki gönül
Yarınlara hayalleri taşıyamayan
Yarınlara hüznünlü gözyaşı bırakan
İki aşktan anlamayan ölü gönül
İşte biz yarınlarda böyle hatırlanacağız
Sürgünleri yaşamış
Beraber yaşamayı beceremeyen iki aptal âşık

-Bu şiirinizde anında tam söylediklerimize uydu ve de çok güzel oldu.

Beraberce güldüler, belki aylardır hiç gülmeyen bu iki insan iki gönül paylaşmanın güzelliği ile neşe içinde güldü.

Cahit Aluç